

בבא בתרא קעד

אמר רבה בר חנה אמר רבי יוחנן: כל מקום ששנה רבן שמעון בן גמליאל במשנתנו – הלכה כמותו; חוץ מערב, וצידן, וראיה אחרונה.

גיטין פרק ז משנה ה

הרי זה גטך על מנת שתתני לי מאתיים זוז, הרי זו מגרשת, ותתן. על מנת שתתני לי מכאן ועד שלשים יום, אם נתנה לו בתוך שלשים יום, מגרשת, ואם לאו, אינה מגרשת. אמר רבן שמעון בן גמליאל, מעשה בצידן באחד שאמר לאשתו, הרי זה גטך על מנת שתתני לי אצטליתי, ואבדה אצטליתו, ואמרו חכמים, תתן לו את דמיה:

סנהדרין פרק ג משנה ח

כל זמן שמביא ראיה, סותר את הדין. אמרו לו, כל ראיות שיש לך הבא מכאן עד שלשים יום. מצא בתוך שלשים יום, סותר. לאחר שלשים יום, אינו סותר. אמר רבן שמעון בן גמליאל, מה יעשה זה שלא מצא בתוך שלשים ומצא לאחר שלשים. אמרו לו הבא עדים ואמר אין לי עדים, אמרו הבא ראיה ואמר אין לי ראיה, ולאחר זמן הביא ראיה ומצא עדים, הרי זה אינו כלום. אמר רבן שמעון בן גמליאל, מה יעשה זה שלא היה יודע שיש לו עדים ומצא עדים, לא היה יודע שיש לו ראיה ומצא ראיה.

	הלוהו ואני ערב	הלוהו ואני קבלן	תן לו ואני ערב תן לו ואני נותן
רבי יצחק	ערבות	קבלנות	קבלנות
רב חסדא	ערבות	קבלנות	
רבא	ערבות		קבלנות
אמימר			אין למלוה על הלוה כלום

רב פפא	ורב הונא בריה דרב יהושע
ערב שהחזיר חוב ליתומים ותובע אותם – יתומים לא צריכים להחזיר עד שיגדלו	צרי אתפסיה
איכא בינייהו כשחייב מודה אי נמי, דשמתוהו ומת בשמתיה	לא משלמים עד שיגדלו
	צריכים לשלם כי ידוע שלא צרי אתפסיה

